

Lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter;

SFS 1998:1717

Utkom från trycket
den 29 december 1998

utfärdad den 17 december 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 4 §, 6 kap. 1 § samt 13 kap. 3 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter skall ha följande lydelse.

1 kap.

1 §² En riksdagsledamot är berättigad till ekonomiska förmåner enligt denna lag. Om ledamoten har beviljats ledighet under minst en månad i följd, lämnas förmånerna för ledighetstiden endast om skälet är offentligt uppdrag, militärtjänstgöring, sjukdom eller annat förhållande som omfattas av bestämmelserna om rätt till ledighet för arbetstagare hos riksdagen.

Förmånerna lämnas inte för tid då en ledamot är statsråd eller statssekreterare.

För ersättare gäller, om inte annat sägs i denna lag, samma bestämmelser som för ledamot.

I den mån någon samtidigt är ledamot av riksdagen och företrädare i Europaparlamentet föreligger inte rätt till förmåner enligt denna lag. Rätten till förmåner i sådant fall regleras i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet.

2 §³ Bestämmelserna i 3–6 kap. och 15 kap. tillämpas från och med den dag då ledamoten tar plats i riksdagen till och med 30 dagar efter det att uppdraget att vara ledamot upphör.

För den som ersätter annan ledamot än talmannen eller ett statsråd eller en statssekreterare tillämpas 3–6 kap. och 15 kap. endast för den tid som ersättaren enligt bevis från riksdagen skall fullgöra uppdraget. Om uppdraget upphör tidigare tillämpas 3–6 kap. och 15 kap. till och med 30 dagar efter den dag uppdraget upphör, dock längst till och med den dag som anges i beviset.

¹ 1998/99:RFK2 och 3, bet. 1998/99:KU1, rskr. 1998/99:92.

² Senaste lydelse 1996:305.

³ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

3 kap.

4 §⁴ Om en ledamot är ledig från sitt uppdrag på grund av sjukdom, görs avdrag för samma tid från arvodet och tilläggsarvodet i enlighet med bestämmelser om sjukavdrag som gäller för arbetstagare hos riksdagen. Avdraget skall dock beräknas på grundval av arvodet och tilläggsarvodet delat med antalet kalenderdagar i månaden.

Om en ledamot får föräldrapenning eller tillfällig föräldrapenning och för samma tid får arvode och tilläggsarvode skall arvodet och tilläggsarvodet minskas i enlighet med de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos riksdagen.

6 kap.

1 §⁵ En ledamot är berättigad till kostnadsersättning. Kostnadsersättningen för månad utgör 9,5 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Vice talmännen är berättigade till extra kostnadsersättning för månad med 5 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13 kap.

3 §⁶ För den som varit ledamot kortare sammanhängande tid än sex hela år gäller inkomstgarantin ett år.

För den ledamot som lämnar riksdagen efter en sammanhängande tid av minst sex hela år gäller inkomstgarantin

1. i två år om ledamoten inte uppnått 40 års ålder,
2. i fem år om ledamoten uppnått 40 men inte 50 års ålder,
3. till ingången av den månad då ledamoten fyller 65 år om ledamoten uppnått 50 års ålder.

För de första fem åren skall inkomstgarantin jämföras med inkomst av anställning och för tid därefter skall inkomstgarantin jämföras med pension.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och tillämpas vad gäller ersättare från och med den 3 oktober 1994 och i övrigt från och med den 5 oktober 1998. Bestämmelserna i 3 kap. 4 §, 6 kap. 1 § och 13 kap. 3 § i sin nya

⁴ Senaste lydelse 1997:1067.

⁵ Senaste lydelse 1996:296.

⁶ Senaste lydelse 1996:305.

SFS 1998:1717

lydelse tillämpas dock från och med den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

BRITTA LEJON

Henrik Jermsten
(Justitiedepartementet)

